

In Memoriam:

HÁMOR NÁNDOR

1930–2007

Tudtunk ugyan több éve tartó, egyre súlyosbodó betegségéről, mégis megrendülve értesültünk 2007. március 9-én bekövetkezett haláláról.

Sopronban született. A negyedik elemi iskola befejezése után 1941-ben beiratkozott a Szent Benedek-rend soproni Szent Asztrik Gimnáziumába. Arra jól emlékszem, hogy elsős gimnazistaként az akkor szokásos „mujkóveréskor” a gimi udvarán a már második Nánditól is kaptam egy hatalmas pofont.

1946-ban szomorú esemény köszöntött a családra. A gyalázatos kitelepítéskor édesanyjával együtt Németországba száműzték őket. Nándor azonban nem érezte jól magát az idegen környezetben. Sokat gondolt szeretett városára, itt hagyott barátaira, rokonaira, ezért 1948-ban visszaköltözött Magyarországra. Sopronban anyukája testvére örökre fogadta, és Nándi ekkor vette fel nagynénje férjének vezetéknévét. Így lett a korábbi HEINCZ Nándorból HÁMOR Nándor.

A két év kiesésből egyet magántanulóként abszolvált. 1949-ben lettünk osztálytársak — ugyan már nem a bencés gimnáziumban, hanem a Berzsényi Dánielben. Azóta életünk, barátságunk azonos szálon futott. Az egyetemen évfolyamtársak voltunk. Amikor a második év végén döntenünk kellett, hogy maradjunk-e a földmérő szakon, vagy az akkor még újnak számító geofizika szakot válasszuk, a „Neher-tanszéken” (az egyetemisták kedvelt sörözőjében) Nándival úgy döntöttünk, hogy a geofizikát választjuk. Egy napon, 1954. július elsején léptünk be a MASZOLAJ Rt. Geofizikai Vállalathoz, a katonaságnál ugyanabban a sátorban pihentünk és készültünk a mindig váratlan éjszakai riasztásokra.

Nándi alkotó tagja volt annak a kiértékelői csapatnak, amely a szovjet szakértők eltávozása után az olajipari szeizmikus mérések kiértékelését megalapozta. Mivel az egyetemet geodéta hallgatóként kezdtük, az ott hallgatott Hegyidomtan tárgyat Nándi kiválóan alkalmazta a szintvonalas térképek elkészítésénél. Első jelentős eredménye a

Hajdúszoboszló környéki szeizmikus mérések kiértékelése és értelmezése volt, amely a jelentős gázmező felfedezéséhez vezetett.

Ez a fölfedezés a pusztaföldvárival egyetemben lehetővé tette az alföldi kutatások folytatását, mert neves közgazdászok — néhány geológus egyetértésével — az addigi évtizedes eredménytelenség miatt az alföldi kutatások beszüntetését javasolták a kormánynak. A ma már „aranykor”-ként emlegetett hatvanas–nyolcvanas évek eredményeiben Nándor munkája is jelentős részt képvisel. Több jelentős szakcikk társszerzőjeként is maradandót hagyott maga után. Tökéletes német nyelvtudását a vállalat gyümölcsözően használta fel a 60-as évek elején a szomszédos országokkal beindult együttműködések keretében. Hogy mennyire volt kiváló kiértékelő és értelmező, bizonyítja, hogy a MOL még nyugdíjaztatása után is évekig igényt tartott a munkájára. Elhatalmasodó betegsége miatt mozgásában egyre korlátozottabb lett, munkáját meg kellett szakítania. Felesége, Ibo-lya, minden tőle telhetőt megtett Nándi fájdalmainak enyhítésére. Sajnos az ember időt nyerhet ugyan, de a természet erőivel szemben győzelmet nem arathat.

Kedves Nándi, Kedves Muki! Köszönöm neked a több mint ötven éves őszinte barátságodat és azt a támogatást, amellyel szakmai tevékenységemet mindig segítetted. Nem tudok tőled jobban búcsúzni, mint azzal a JUHÁSZ Gyulától vett idézettel, amellyel kedves feleséged mondott köszönetet azoknak, akik részvétükkel enyhítették a család fájdalmát:

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,

Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.

Ők itt maradnak bennünk csöndesen még...”

Emlékedet megőrizzük. Requiescat in pace.

Molnár Károly

DR. KORPÁS LÁSZLÓ

1943–2007

KORPÁS László 1966-ban végzett geológusként és kartográfusként az Eötvös Loránd Tudományegyetemen. Élete végéig egyetlen munkahelye volt, a Magyar Állami Földtani Intézet. Érdeklődése és ezzel párhuzamosan szakmai tevékenysége imponálóan széleskörű volt. Egy évtizedet töltött külföldön, nagyrészt Kubában. Pályáíve első harmadában tevékenysége súlypontját a földtani térképezés jelentette (Bakony, Börzsöny, Rudabányai-hegység). Tagja volt az első kubai térképező expedíciónak, majd később (a havannai Geológiai Intézet szakértőjeként) irányította Kuba első bauxitprognózisának kidolgozását. Még hazai térképező munkája során szeretett bele a vulkáni jelenségek rejtélyeinek megfejtésébe. Az utolsó pillanatokig foglalkoztatta a miocén vulkanizmus, főként a Börzsöny és a Duna-zug területén. Félbemaradt munkái között található a csódi-hegyi lakkolit modelljének újraértelmezése is. Második akadémiai doktori pályamunkájának témája a magyarországi paleokarszt kutatása volt. Akadémiai doktori disszertációja a — nálunk addig teljesen ismeretlen — Carlin típusú aranyérc-potenciál hazai felmérésével foglalkozott. Legutóbbi témája az édesvízi mészkő genetikája volt.

A Magyar Geofizikusok Egyesületén kívül több hazai és külföldi szakmai szervezetnek volt tagja (Magyarhoni

Földtani Társulat, Magyar Földrajzi Társaság, Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat, Kubai Földtani Társulat, Amerikai Földtani Társulat). A Kubai Földtani Társulat érdemei elismeréseképpen tiszteleti tagjává választotta. A Magyar–kubai Baráti Társaság főtítkára, egy cikluson keresztül a magyar földtudományi szakemberek világszövetségének, a HUNGEO-nak elnöke, 1999-től 2004-ig a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat elnöke volt.

Egyetemi társam, majd pályatársam volt. Múzeum körüli éveink alatt tiszteltük intelligenciáját és olvasottságát. Az elmúlt négy évtizedben többször kaptam tőle hol szakmai, hol baráti, de mindig önzetlen segítséget. Amikor kétnapos viharos repülőút után, az ismeretlen környezetben elveszve megérkeztem Kubába, családja vendégszeretettel élveztem. Ha szakmai programot kellett szervezнем egy kínai kormánydelegációnak, az első kérő szóra jött és tartott nagyon magas színvonalú terepi bemutatót. Halála váratlan és korai volt. Temetésén február 9-én a rákospalotai temetőben barátja és közeli munkatársa, CSÁSZÁR Géza tartott bensőséges és megható búcsúztatót. Emlékét megőrizzük, szakmai igényességét követni próbáljuk.

Kakas Kristóf